

Posudek na bakalářskou práci Michaely Třeštíkové
Sociální a politické dopady legislativy New Deal

Výslednou podobu bakalářské práce Michaely Třeštíkové jsem bohužel měl jen minimální možnost ovlivnit, jakkoli jsem byl jejím vedoucím. Pominu-li krátkou pasáž, kterou autorka prezentovala v mém bakalářském semináři, potom jsem naprostou většinu textu viděl až v posledním týdnu před vypršením časového limitu pro odevzdání bakalářských prací. V takové situaci už bohužel nebyl čas na zásadnější koncepční připomínky – pouze na opravy chyb, gramatických, stylistických i věcných. Závěr práce jsem nečetl vůbec – a také v něm lze nalézt věty typu: „National Recovery Administration ale selhala ve pokusu naplnit všechny své základních cíle.“ (s. 44)

Nejintenzivnější dojem, který z předložené práce mám, je autorčina snaha vyplnit prostor – textem, který je řídký nejen řádkováním, ale rovněž svou informační hodnotou. Michaela Třeštíková prokázala především schopnost říkat mnoha slovy věci podobné a někdy i stejné a kolem prakticky každé jednotlivé informace postavit vždy nejméně jednu větu, což je dovedeno k dokonalosti v půlstránkové pasáži o Rooseveltově věrnosti demokracii (s. 9), kde navíc autorka prezentuje zásadní křižovatku hospodářské krize s jejími dilematy vpravdě „pujmanovsky“ (s. 9). Ve zvolených oblastech, které M. Třeštíková sleduje (zemědělství, průmysl, postavení Afroameričanů a žen), se však jen zřídka dostane k důkladné analýze situace, která je především znovu a znovu hodnocena – spojeními „mimořádně špatná“, „mimořádně těžce“, „obrovský problém“, „zásadní problém“, „skutečně kritická“, „v mimořádně špatném stavu“. Ne vždy se také čtenář dozví něco o obsahu popisovaných opatření, zato jde opakovaně o „mimořádný zásah“, který sehrál „zásadní roli“, měl „velký význam“, případně „široké důsledky napříč americkou ekonomikou a společností“. Vzhledem k tomuto plytkému stylu bych byl autorce navrhl soustředit se pouze na jeden aspekt New Dealu a zpracovat ho důkladně. K tomu jsem však bohužel neměl příležitost.

Šetření konkrétními informacemi samozřejmě snižuje i riziko věcných chyb a nepřesností. Upozorním tedy jen na to, že Adolf Berle zastával oficiální funkci už za 2. světové války, kdy byl vysokým úředníkem ve State Departmentu (s. 8, pozn. 3), a především na zásadní nepochopení termínu „deflační politika“ (s. 8-9), která neznamena snížování hodnoty měny (= devalvace), ale naopak zvyšování její kupní síly – tj. snahu snižovat ceny i mzdy. Místy autorka šetří rovněž odkazy na použité zdroje, což postrádám zejména v případě

přímé citace jednoho z Rooseveltových výroků: „Kdyby se tato filosofie neprokázala jako dysfunkční, seděl by zde místo mě Herbert Hoovera (sic).“ (s. 27)

Přes všechno výše řečené není pochyb o tom, že autorka předložila text v předepsaném rozsahu, prokázala schopnost práce s odbornou literaturou a rámcově zodpověděla otázky, jež si v práci položila. Splnila tedy stanovené požadavky, proto její práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji známkou *dobře* – s možností vylepšení na *velmi dobře* v případě vynikajícího výkonu při obhajobě.

V Londýně dne 8. 6. 2009

